

Materijal je promo.karaktera i ne sme se štampati ili koristiti na bilo koji drugi način bez dozvole izdavača

OLEN GRIFFING

PESMA NASLEĐA SYLOW

**KRATAK
PREGLED
IZDANJA**

**VAŠ NATPRIRODNI UTICAJ
NA BUDUĆE GENERACIJE**

Knjigu možete naručiti na syloam.org, odnosno putem emaila syloam.media@gmail.com

Materijal je promo karaktera i ne sme se štampati ili koristiti na bilo koji drugi način bez dozvole izdavača

OLEN GRIFFING

PESMA NASLEĐA SYLOAM

VAŠ NATPRIRODNI UTICAJ
NA BUDUĆE GENERACIJE

Knjigu možete naručiti na: syloam.org, odnosno putem emaila syloam.media@gmail.com

SADRŽAJ

Preporuke	9
Zahvalnost	13
Predgovor	15
Uvod	17
1. Zaustavljen	21
2. Pisma nasleđa	29
3. Polovne stvari	37
4. Nasleđe u toku	45
5. Mogu li da zamolim za ples?	53
6. Zapreti im	61
7. Primeniti ulje	69
8. Kamen i petlovi	75
9. Lični susreti	83
10. Iznositi smeće	93
11. Juriti vrtlog	101
12. Obmanuti Drakulu	111
13. Sveti predosećaji	119
14. Falsifikovana lična karta	127
15. Vatrene krug	139

16.	Simfonija, ne solo pevanje	147
17.	Kojim putem do vode?	157
18.	Ne Besani u Sijetlu	165
19.	Mesto za stolom	175
20.	Stara veština poniznosti	183
21.	Očevi i sinovi	193
22.	Prvo Jerusalim	205
23.	Kako se kaže „Vau“ na poljskom?	213
24.	Sveti neredi	223
25.	Generacijsko pomazanje	231
26.	Govor anđela	237
27.	Trčite svoju trku vere	243
	Pogovor	253
	O autoru	259

*Setiće se Gospoda svi krajevi zemlje
i vratiti mu se;
pokloniće se pred Njim
sve porodice neznabožaca.
Jer, carska vlast pripada Gospodu –
On vlada nad narodima.*

SYLOAM

Psalam 22:27-28

Materijal je promo karaktera i ne sme se štampati ili koristiti na bilo koji drugi način bez dozvole izdavača

SYLOAM

Knjigu možete naručiti na: syloam.org, odnosno putem emaila syloam.media@gmail.com

PREPORUKE

Volim Olena Grifinga! Volim ga zato što je dobar otac. Nisam rekao savršen otac, nego dobar. Dobar otac je poznat po nasleđu sinova i kćeri koji dolaze iz njegove kuće, ne po veličini kuće. Gledano samo po tome, Olen Grifing je uspešan otac. Zdravi duhovni sinovi i kćeri putuju svetom kao svedočanstvo njegovog života i nasleđa.

Kao i svaki dobar otac, on zna kako da utka istinu u priče koje vode one koji ih slede na putu zvanom život. Možda osećate ljubomoru zato što niste imali ovakvog oca u veri. Ne očajavajte. Sada vam zastupnik može biti roditelj kroz priče koje je ispričao svojim sinovima i kćerima.

Ono što nisam znao je da Olen ume da peva. Moraću da slušam malo bolje sledeći put kada budem u službi slavljenja sa njim. U međuvremenu, utešni delovi njegovih pesama i priča pružaju mir mome srcu u ovoj hotelskoj sobi u Engleskoj.

Hvala ti, Olene. Hvala ti zato što nastavljaš da pevaš. I zato što štampaš svoje pesme. Večeras ću se dobro odmoriti. Možda ću se malo i nasmejati.

Tomi Teni (*Tommy Tenney*)

Osnivač i izvršni direktor GodChasers.network

Duboko poštujem pastora Olena Grifinga. Dok čitate *Pesmu nasleđa* i otkrivате njegovu mudrost, dok se smežete uz njegove priče, i kada „uhvatite“ nešto od istinske istrajnosti koja karakteriše divne pastire, kakav je on, mislim da ćete deliti moje poštovanje.

Pastor Džek Hejford (*Jack Hayford*)
Osnivač *King's University*
Dalas, Los Anđeles

Ako želite da pročitate knjigu koja će vas nasmejati, rasplakati i naučiti, ovo je knjiga za vas.

Pesma nasleđa je jedna od najjasnijih knjiga koje sam ikada pročitao. Ona je skromna, ali nosi vatrenu poruku o našoj odgovornosti i privilegiji da negujemo i izgrađujemo buduće generacije.

Knjiga je napisana laganim stilom koji meni omogućava da zamislim ovog policajca iz Teksasa koji je postao pastor, dok je prolazio kroz procese i doživljavao pobeđe.

Olen ima srce oca i pravi je apostol. Pomagao mi je u nekim teškim periodima u mojoj službi. Verujem da je njegov život primer onoga ko voli, brine i veran je do kraja. Stekao je pravo da savetuje i poučava nas koji težimo da hodamo krupnim koracima.

Oduševljen sam što mogu da vam preporučim ovu knjigu za uživanje, i za poučavanje. To je očajnički potrebno našoj generaciji.

dr Su Karan (*Dr. Sue Curran*)
Osnivač i pastor crkve *Shekinah Church*
Blauntvil, Tenesi

Malo je vođa koje sam upoznao u svojoj službi, koja traje više od 30 godina, koji su dali obilan plod i trajno nasleđe kao što je učinio pastor Olen Grifing. Obimno sagledavanje i priče vođe koji je proživeo to o čemu govori, imaće dubok uticaj na vaš život i vođstvo.

Džonatan Bernis (*Jonathan Bernis*)
Predsednik i izvršni direktor
Jewish Voice Ministries International

Ovo je knjiga koja osvaja istinitim životnim pričama, zato što je pripovedač izvanredan. Životne avanture sa Bogom pastora Olena Grifinga mogu da zaokupe vašu pažnju i imaju silu da promene vaš život. Ponizno mogu da nazovem ovog pastora i prijatelja svojim duhovnim ocem. Kao mladić slušao sam njegove propovedi, služio pod njegovim vođstvom i posmatrao njegovu praktičnu mudrost. Nije moguće odvojiti pastora Grifinga od njegovih priča, zato što sadrže istinu, humor i sagledavanje iz njegovog srca.

Pesma nasleđa je priča o čoveku sa inspirišućim i trajnim nasleđem, koji je prošao od jednostavnog početka do uticaja na narode.

Pastor Olen je živeo svoj život kao pesmu izlivenu ka Bogu i drugima. Čitajući *Pesmu nasleđa* bićete nasmejani, otrežnjeni i izazvani. Otkrićete sopstvenu pesmu i nasleđe.

dr Vejn Vilks Junior (*Wayne Wilks, Jr., Ph.D.*)
Predsednik *Messianic Jewish Bible Institute*

Ova knjiga morala je da bude napisana, trebalo je da bude napisana i bilo je potrebno da bude napisana. Moralo je zato što je priču trebalo da ispriča čovek koji je u centru te priče. Trebalo je zato što je Telu Hristovom potrebno veliko razumevanje nepoznatih stvari koje čine priču. Bilo je potrebno zbog ljudi kao što sam ja koji su znali delove, ali ne celu priču.

Hvala, Olene, zato što si ispričao priču sa ljubavlju, poniznošću i milošću u svom jedinstvenom stilu. Činiš da Isus izgleda sve bolje!

Seti se vremena, pre mnogo godina, kada si mislio da sam tu da ohrabrim tebe i tvoje duboko razočarane prijatelje. Činjenica je da si ti bio tu da ohrabriš mene. To je naša mala tajna koju samo nebo razume! Hvala ti!

Džek Tejlor (*Jack Taylor*)

Dimensions Ministries

Melburn, Florida

ZAHVALNOST

Osećamo posebnu zahvalnost i duboko poštovanje prema Meri Danham Fokner (Mary Dunham Faulkner) za beskrajne sate, tokom dve godine, koje si provela sa Sibil (Syble) i sa mnom, govoreći priče, moleći se, smejući se, plačući i radeći na ovom projektu u toj sobici u Oklahomi. Kakve divne uspomene! Kao što ti i ja znamo, knjiga nikada ne bi nastala bez tebe. Zahvaljujem ti od sveg srca. Džo (Joe), proveo si sam bezbrojne sate dok smo Meri, Sibil i ja detaljno radili. Hvala.

Geri i Rajana Fagit (Gary i Ruyana Fugitt), jako smo zahvalni za sate provedene u vašem divnom skrovištu, Pikok Inu, gde smo mogli da molimo, pišemo i razmišljamo dok je ova knjiga nastajala. Hvala vam na divnom gostoprimstvu i prijateljstvu.

Hvala našoj prvoj kućnoj grupi u crkvi *Shady Grove Church*, Ron i Gejl Vuds (Ron i Gayle Woods), Mimi i Geri Ribl (Mimi i Gary Ribble), Ken i Barbara Smit (Ken i Barbara Smith), koji su prošli većinu ovih priča sa nama. Hvala vam što ste bili tu svih ovih godina, slušajući lude ideje, i moleći za nas u mnogim situacijama. Mnogo puta ste učinili da život bude vredan življenja.

Vejn i Boni Vilks (Wayne i Bonnie Wilks), vi ste naši heroji. Vaša ljubav, podrška, mudrost i ulaganje su neprocenjivi. Hvala vam što ste nas ohrabivali da napišemo ovu knjigu.

Starešinstvo crkve *Shady Grove*, bili ste moja stena.
Hvala vam.

Poslednja, ali nikako najmanje važna, naša deca Džeri Bendžamin (Jerri Benjamin) i Mark Grifing (Mark Griffing), hodali ste ovim koracima sa nama. Znamo da nije uvek bilo lako, ali hvala vam što ste verovali u nas. Oboje vas volimo više nego što možete da zamislite... u stvari, možete... imate decu.

SYLOAM

PREDGOVOR

Kada sam završio čitanje *Pesme nasleđa*, pozvao sam pastora Olena i rekao: „Hoću da znaš da te okrivljujem.“

„Zašto? Zašto me okrivljuješ?“, pitao je.

„Zato što mi nisi dao da spavam prošle noći. Počeo sam da čitam tvoju knjigu i nisam mogao da je ostavim!“

Verujte mi, znam da ćete se tako osećati kada počnete da čitate ovu knjigu.

Nasleđe pastora Olena je prepuno slavljenja i vođeno Svetim Duhom. Decenijama, Olen je bio stariji pastor crkve *Shady Grove Church*. Bio sam deo osoblja kada sam imao dvadeset dve godine, i tamo sam odrastao u Duhu. Proveo sam oko šesnaest godina radeći sa njim, i bio mi je kao otac u teškim i dobrim vremenima, pa čak i kada je Bog pozvao moju porodicu da služi na drugom mestu.

Kada pastor Olen govori o značaju poniznosti, ja mogu da svedočim o važnosti tog principa u njegovom životu. Isto važi i za princip poštovanja onih iz prethodnih generacija i oslobođenja od generacijskih nepravdi. Da ne pominjem značaj molitve i slavljenja. Zbog njegovog uticaja u ovim oblastima postoji jako veliki naglasak na slobodi, molitvi i slavljenju u *Gateway Crkvi*. Međutim, on nema uticaja samo na mene. Njegov uticaj oseća se širom sveta.

U stvari, lično sam video uticaj pastora Olena na hiljade ljudi širom sveta dok je putovao na skoro svaki kontinent. Ono što njegovu priču čini još snažnijom jesu njegovi skromni počeci. Pitam se šta bi mislio da mu je neko rekao koliko će njegovo nasleđe postati važno, dok je 70-ih godina gledao kako do temelja gori jedna od prvih crkvi u kojoj je bio pastor, *Shady Grove Baptist Church*. U godinama koje su usledile, morao je da obnovi svoje snove i da se oslanja na Božju vernost na svakom koraku na tom putu. Jako sam zahvalan zato što sam imao mogućnost da hodam sa njim tokom mnogih takvih godina. Još važnije, jako mi je drago što je u mene usadio nasleđe kao u duhovnog sina.

Pastor Olen mi je duhovni otac, i kao dobar otac, on govori divne priče. Dok sam čitao *Pesmu nasleđa*, glasno sam se smejavao zbog priča koje sam verovatno čuo stotinu puta, kao što je duhovit način na koji ga je Bog učio kako da ga zaista slavi, ili kada je vozio zeleni Gremlin, a Bog je učio poniznosti njega i njegovu ženu Sibil. Smejavao sam se kao da sam ih prvi put čuo. Dobar pripovedač tako radi. Uvuče vas u priču humorom, dok deli lična iskustva i duboke istine o tome kako imati odnos sa Bogom. O tome govori *Pesma nasleđa*.

Dok čitate ovu knjigu, nadam se da će vas nadahnuti, ne samo iskustva pastora Olena, nego i njegov izazov da prihvatite sopstveno nasleđe. To je jednostavno kao i odgovoriti na Božji poziv i poslušati ga. Ali, baš kao i Olenova priča, ono što ostavite iza sebe trajaće generacijama.

Robert Moris (Robert Morris)

Osnivač i stariji pastor, *Gateway Crkva*

Dalas/Fort Vort, Teksas

Najprodavaniji autor knjiga *Blagosloven život, From Dream to Destiny, The God I Never Knew i The Blessed Church*

UVOD

Crkve širom sveta 1960-ih i 1970-ih godina doživele su izliće Svetog Duha, što je postalo poznato kao harizmatički pokret. Ovaj pokret bio je obeležen dramatičnim, ličnim susretima sa Bogom, nazvanim „krštenje Svetim Duhom“. Ali, to nije bila nova terminologija. Jovan Krstitelj govori o krštenju Svetim Duhom u Mateju 3:11:

„Ja vas krštavam vodom za pokajanje. Ali za mnom dolazi moćniji od mene – ja nisam dostojan ni obući da mu ponosem. On će vas krstiti Svetim Duhom i ognjem.“

Nakon vaskrsenja, Isus je takođe govorio svojim sledbenicima o ovom iskustvu, kada im je zapovedio da se ne udaljavaju iz Jerusalima, nego da čekaju Očovo obećanje:

„Ali, primićete silu kad na vas siđe Sveti Duh i bićete moji svedoci u Jerusalimu, u celoj Judeji i Samariji, i sve do kraja zemlje“

(Dela apostolska 1:8).

Dela apostolska beleže početno izliće ovog obećanog iskustva:

„Kada je došao dan Pedesetnice, svi su bili zajedno na jednom mestu. Odjednom sa neba dođe huk, kao kad duva silan vetar, i ispuni svu kuću u kojoj su sedeli, a oni ugledaše nešto slično plamenim jezicima, koji se razdeliše, pa se po

jedan postavi na svakog od njih. I svi se ispuniše Svetim Duhom i počеше da govore drugim jezicima kako im je Duh davao da govore“

(Dela apostolska 2:1-4).

Sa ovim početnim izlícem došlo je do natprirodnog nasleđa vere, koje je sam Isus ostavio toj prvoj generaciji vernika. To je nasleđe koje se od tada prenosi svakoj sledećoj generaciji Hristovog Tela. Iako je ovo natprirodno nasleđe na raspolaganju svima koji veruju, dostupno je samo onima koji ga traže.

Olen Grifing bio je sin baptističkog propovednika i pošto je dugi niz godina živeo kako je želeo, predao se Bogu kada je imao trideset jednu godinu. Podstaknut nasleđem vere koje mu je predao njegov otac, upisao je teološki fakultet, drugi po veličini u zemlji, imao skraćeno radno vreme i izdržavao porodicu. Pošto je diplomirao, ostvario se Olenov san da postane pastor.

Ali, nešto je nedostajalo. Olen je želeo nešto više; želeo je da poznaje natprirodnog Boga Biblije. Olen Grifing je otišao u potragu za nečim većim, a na kraju je dobio više nego što je očekivao. Kada je došao licem u lice sa Duhom živog Boga – Boga Avrama, Isaka i Jakova – religiozna tradicija i stari Olen, sa svim svojim manama, greškama i gresima, postali su stvar prošlosti. Olen je bio slobodan.

Ipak, nisu svi bili srećni zbog njegove novootkrivenne slobode. Njegova crkva je izgorela do temelja, njegova denominacija ga je odbacila, a njegovu porodicu su izbegavali oni koji su ih nekada prihvatili. Iako je sve u Olenovom životu bilo uzdrmano, njegova vera u natprirodnog Boga ostala je čvrsta.

Uprkos prirodnim događajima, Olen i grupa muškaraca i žena, iz crkve u kojoj je bio pastor, odlučili su da ponovo grade. Ne samo crkvu, nego i natprirodno živo nasleđe koje će uticati na buduće generacije. Danas, deca koju je Olen podigao (tri generacije biološke i duhovne dece) rasuta su po celom svetu i imaju natprirodni uticaj na sopstvene generacije.

Knjiga koju držite u svojim rukama je Olenova priča, njegova pesma nasleđa vama i budućim generacijama. On veruje da tajna uticaja na ljude oko nas jeste u načinu na koji reagujemo u situacijama, i negativnim i pozitivnim. Iako vaše iskustvo verovatno nije kao Olenovo, vi imate svoju priču – svoju pesmu nasleđa – koju Bog želi da upotrebi da bi uticao na buduće generacije... *natprirodno*.

SYLOAM

Materijal je promo karaktera i ne sme se štampati ili koristiti na bilo koji drugi način bez dozvole izdavača

SYLOAM

Knjigu možete naručiti na: syloam.org, odnosno putem emaila syloam.media@gmail.com

1. poglavlje

ZAUSTAVLJEN

Bio sam spreman, torbe su bile spakovane i ubačene u auto, karte u desnom unutrašnjem džepu, a moja žena Sibil trebalo je da me odveze u Dalas/Fort Vort na međunarodni aerodrom. Let za Buenos Ajres bio je zakazan za 14:15, išao sam na pastorsku konferenciju koja je bila zakazana mesecima unapred, a ja sam bio spreman. Uostalom, upravo sam završio nedeljnu propoved u *Shady Grove Crkvi*, tako da sam bio „u formi“. Čak sam mislio da mi ni beleške nisu potrebne, ali sam ih ipak poneo. Kako kažu u Teksasu „bio sam spreman za medveda“. Neka navali!

Na putu do aerodroma, Sibil je rekla da bi trebalo da svratimo kod doktora Fonga da proverimo bol zbog rane koju sam imao. Niko, čak ni doktor, nije me mogao nazvati bolesnim. Skoro da sam se posvađao sa njom zbog vremena, ali onda sam odlučio suprotno. Nekada je dobro imati neke jake supstance protiv kiseline, posebno zbog boravka i obroka van grada.

Dva sata kasnije, let 997 kompanije American Airlines, za Argentinu, krenuo je na vreme – ali ja nisam bio na tom letu. Umesto toga, gledao sam u sterilni beli plafon na Odeljenju kardiologije u Bejlor bolnici, očajnički pokušavajući da razgovaram sa sestrama.

Rekao sam im da je sa mnom sve u redu. Objasnio sam im da me u Argentini čekaju stotine pastora i vođa. „Šta god da radite, možete li da uradite brzo?“, zamolio sam.

Niko nije slušao dok su mi gurali cev niz grlo, stavljali drugu u nos, zakačili jednu za moju ruku i probili rupu u nozi. Zagledali su, ubadali i stavljali igle u moje telo, dok su razgovarali o tome da ga otvore da bi došli do mog srca.

Stanite! Moje srce?

U redu, bio sam malo više zadihan u poslednje vreme prilikom vežbanja. Osetio sam slab bol dok sam kosio travu pre neki dan. Ali doktor je govorio o četiri zapušene arterije, a jedna je bila skoro potpuno zatvorena. Rekao je da samo kapljice krvi dolaze do mog srca i nije razumeo kako sam još uvek živ.

Sve se ovo prebrzo dešavalo, a ja sam želeo da svi malo uspore. Morao sam da razmislim. Morao sam da se molim za ovo, da razgovaram sa svojom ženom. Rekao sam doktoru da ću se vratiti.

„Gospodine Grifing“, strpljivo je rekao kardiohirurg, želeći da bude siguran da sam razumeo svaku reč koju je izgovorio, „ne možemo da garantujemo da će vaše srce izdržati do sutra ujutru.“

Bio sam otkinut od svog normalnog života, svojih normalnih planova i gurnut do ivice večnosti. Život kakav sam poznao bio je zaustavljen.

Pogledao sam svoju divnu ženu i pokušao da zaustavim sve misli i emocije koje su me preplavile. Pored Isusa, ona je bila moj najbliži prijatelj. Ali, sada sam na ovu operaciju išao sam. Sećam se da sam razmišljao da će Bog isceliti moje srce ili sam nju gledao poslednji put.

„Videćemo se kasnije, ili ovde ili tamo. Volim te“, rekao sam.

Ona se savila, nasmešila i nežno poljubila deo mog lica na kome nisu bile cevi ili zalepljene žice. „Biću ovde kada se vratiš“, rekla je sigurnim glasom. Znao sam da se nije plašila. Čudno, ali nisam ni ja. Bilo da odlazim da budem sa Gospodom ili ostajem, bio sam miran.

SYLOAM GDE I ŠTA?

Nije mi bila potrebna hitna operacija srca da bih znao da je život prolazan. Poučavao sam i propovedao zajednicama širom sveta dve glavne teme: večnost i slavljenje. Ove teme su za mene prirodne zato što smo, kao ljudi, stvoreni da večno živimo i da slavimo. Na nama je da odlučimo *gde* ćemo živeti i *šta* ćemo slaviti.

Propovedao sam na dovoljnom broju sahrana i znao sam da svako od nas zna da nećemo večno živeti. „Život je kratak“, govorimo jedni drugima. Ali, većina nas ne razmišlja previše o tome šta ćemo ostaviti iza sebe kada se sve završi.

Potreban je snažan fokus da bismo gradili večno nasleđe koje će uticati na buduće generacije. Ali, izgleda da je ovo problem: previše smo zauzeti preživljavanjem u svetu da bismo razmišljali o večnosti. Treba

otplatiti hipoteku, povećane su cene na benzinskim pumpama, a tu su i troškovi školovanja naše dece. Trudimo se da naši brakovi budu uspešni, slažemo se sa svojim šefovima i pazimo da nam deca ne upadnu u nevolje. Ko ima vremena da razmišlja o nasleđu?

Ali ako smo večna bića (a jesmo), tada ima smisla razmotriti večnost i nasleđe. To dvoje idu zajedno.

Moj dobar prijatelj Vejn Majers je to lepo rekao: „Moramo da shvatimo kratkotrajnost života i prostranstvo večnosti“. Ako su ove dve činjenice ispravno postavljene u našem životu, donosićemo odluke zasnovane na večnosti umesto na „potrebama sadašnjosti“.

Nasleđe koje želim da imaju generacije posle mene, jeste trajna vera koja će voditi moju decu – i njihovu posle njih – kroz život i večnost. Naravno, i bogatstvo bi bilo lepo. Ali na kraju, naš novac i stvari koje posedujemo su najjeftinije stvari koje imamo – i stvari koje najmanje koštaju, a koje ostavljamo iza sebe. Ono što smo sada i ono što ćemo postati jeste dar koji će svako od nas ostaviti iza sebe.

Tri najveća pitanja koja ćemo ikada postaviti sebi su:

Gde ću večno živeti?

Šta postajem sada?

Šta želim da ostavim budućim generacijama?

ISKREN, NE SAVRŠEN

Kada je Pavle potvrdio Timotejevu veru, rekao je da je ona prvo živela u njegovoj baki, a onda i u njegovoj majci. Na kraju, Pavle kaže da je vera predata i sada živi u Timoteju:

*„Sećam se tvoje nelicemerne vere, koja je najpre prebivala u
tvojoj baki Loidi i u tvojoj majci Evnici, a uveren sam da je
sada i u tebi“*

(2. Timoteju 1:5).

Pavle opisuje veru Timotejeve bake kao nelicemer-
nu – ne savršenu. Ali bila je iskrena. To mora biti vrsta
vere „ne odustajati do kraja“ da bi se prenosila kroz
generacije.

Naravno, Loidin unuk to pokazuje u Novom zavetu.
Timotejeva vera nastavlja da se prenosi kroz mnogo
generacija. Njegov život i danas služi vama i meni. Ako
ste hrišćanin, vaša vera je ojačana onim što je ostavio
iza sebe. Novi zavet ima dve knjige upućene Timoteju.
Pogledajmo kako ga Pavle opisuje:

*„Nemam, naime, nikog drugog ko bi mu bio jednak po duši
i ko bi se tako iskreno brinuo za vas. Jer, svi traže svoje, a ne
ono što je Isusa Hrista. A za njega znate da se dokazao, jer je
sa mnom, kao sin sa ocem, služio Evanđelju“*

(Filipljanima 2:20-22).

TO JE VEČNO NASLEĐE

Predavati veru ne znači da obavezno vodite svoju
decu u crkvu (mada ako ste mudri, to ćete uraditi).
Skorašnja anketa Barna grupe pokazala je da manje
od jednog procenta mladih u Sjedinjenim Državama
ima biblijski pogled na svet. Još strašnije je što manje
od polovine jednog procenta hrišćana, između osam-
naeste i dvadeset treće godine, ima biblijski pogled
na svet.

Možemo da govorimo ljudima šta verujemo, i možemo da govorimo našoj deci kako bi trebalo da žive. To je lako. Svet je pun ljudi koji propovedaju, neka ih Bog blagoslovi. Ali, mnogo ljudi ne može da živi od propovedi – u crkvi ili van nje. Kada bi mogli, brakovi i deca bili bi savršeni, a moji prijatelji pastori i ja bili bismo narodni heroji. Ali nisu; ni mi nismo.

Ono što većina od nas traži jeste život koji možemo da sledimo. Kako da živimo život koji ima značaja? Kako da imamo nadu kada nas život baca da udarimo u zid? Kako da ostanemo verni našem snu kada se pretvorio u košmar? Kako da se držimo vere kada ne vidimo nikakav dokaz da ona deluje?

Svaki put kada nadvladamo zlo oko sebe, mi postavljamo kamenje za generacije koje dolaze. Svaki put kada ustanemo (ponovo), uprkos haosu oko nas, mi stvaramo duhovnu mapu puta da bi je drugi sledili. Deca i odrasli u generacijama koje dolaze koristiće našu mapu puta da bi bezbedno stigli kući.

Pre operacije srca imao sam dugačku listu onoga što sam želeo u životu. To je bilo pre petnaest godina. Od tada sam smanjio listu na dve stvari: (1) želim da volim Boga i (2) želim da volim Njegov narod.

Čudno je kako život i vrednosti mogu da budu sabijeni u vremenske kapsule – trenutke i slike koji zauvek ostaju sa nama. U mom slučaju, jedan takav trenutak dogodio se kada se operacija završila i ja sam shvatio da sam živ.

Prva osoba koju sam video bila je moja divna kćerka, Džeri. Ali, ona je samo išla i bila uzrujana, kao da ja nisam bio tamo. Pokušavao sam da privučem njenu pažnju, ali ona je bila previše zauzeta razgovarajući sa sestrom.

„On želi nešto“, rekla je. „Šta želi?“

Sestra je videla moju mlitavu ruku u vazduhu; jedino sam nju mogao da pomerim. „Želi da ga držite za ruku“.

Sestra je bila u pravu. Bio mi je potreban dodir nekoga koga sam voleo i ko je mogao da mi uzvрати ljubav. Moja kćerka me je milovala po ruci, a njena kćerka, Kortni, mazila me je po kosi kao da sam pudlica. „Biće ti dobro, kicošu“, tepala mi je.

Naučio sam svoju kćerku da zastupa i moli. Ona je naučila svoju kćerku istoj stvari. I tako su stajale u bolničkoj sobi, izlivajući svoju veru i ljubav prema meni, baš kada mi je to bilo najpotrebnije.

Seme koje smo Sibil i ja posejali nastavlja da raste – u našoj deci i u životima onih koje smo učili i bili im mentori tokom mnogih godina službe. Mnogi od njih su sada kao jako hrastovo drvo, sa granama koje dosežu narode. A ja nastavljam da živim i uživam u tome: nasleđe se umnožava.